

De basis voor een vrij en blij apport

In mijn vorige artikel over bezitsagressie, noemde ik al even het voorbeeld van de hond die moeite heeft met het afgeven van het apport aan zijn eigenaar. Gelukkig gaat dit dan in de meeste gevallen niet gepaard met agressief gedrag. Wat wij echter wel heel vaak zien is dat het willen delen van de veroverde 'buit' met de eigenaar bij heel veel honden toch echt wel een 'dingetje' is. Met de dummy een ommetje of zelfs een 'ererondje' maken, de dummy eens neerleggen, om je heen kijken, weer oppakken, even een vlaggetje zetten bij een struikje. Sommige honden laten zelfs de dummy ergens liggen, lopen naar de eigenaar toe om de beloning in ontvangst te nemen en wanneer iemand aanstalten maakt om de dummy te gaan pakken, duikt de hond er gauw weer bovenop; 'VAN MIJ!' Sommige honden hebben, helaas onder behoorlijke druk, geleerd het apport maar beter wèl naar de baas te brengen, maar dat is dan niet bepaald een enthousiast uitgevoerd apport en wordt vaak gekenmerkt door een traag tempo, wat treuzelend traag gaan zitten en soms ook de nodige stresssignalen zoals de dummy hardhandiger in de bek houden dan nodig is, of er zelfs stevig op knauwen. Allemaal niet echt wat we willen zien dus!

Een goede basis voor een vrij en blij uitgevoerd apport begint (alweer) bij de pup:

Maak er om te beginnen een gewoonte van om de pup te belonen voor ALLES wat hij bij je brengt. Veel kersverse puppy eigenaren zijn erg gefixeerd op het aanleren van het commando 'los' aan de jonge pup. De pup neemt immers alles in zijn bek en je moet er natuurlijk ook niet aan denken dat hij iets verkeerd binnen krijgt. Door echter achter de pup aan te gaan rennen en alles uit zijn bekje te pakken, al of niet met een boos uitgesproken 'los' erbij, bereiken we alleen maar het tegenovergestelde, de pup zal in eerste instantie gaan maken dat 'ie wegkomt en op latere leeftijd kan ook dit gemakkelijk overgaan in bezitsagressie. En dat is natuurlijk bepaald geen goeie basis voor latere apporteer trainingen!

Wat te doen? In huis begin je met de pup aan te moedigen met zijn speeltje of balletje naar je toe te komen. Je zit laag bij de grond en nodigt hem uit bij je te komen. De meeste pups zullen dit spontaan doen, een enkeling heeft misschien wat meer aanmoediging nodig door wat achteruit te lopen of weg te rennen bij de pup. En als de pup dan bij je komt is hij helemaal geweldig en wordt de hemel in geprezen. Niet afpakken, niet ruilen voor een voertje, het is gewoon zijn buit en samen met jou mag hij er gezellig van genieten! Dus met zijn speeltje in zijn bekkie kruipt hij lekker op je schoot, rollebolt over je heen en samen maak je er een feestje van. Loopt hij er weer mee weg, prima, laat hij het op een gegeven moment los, ook prima. Pak het speeltje weer op en nodig hem uit het nog een keer op te gaan halen en weer naar je toe te komen met of zonder het speeltje in zijn bek. En het feestje herhaalt zich weer. Nog geen 'los', nog geen 'apport', alleen maar ondervinden hoe fijn het is met je buit bij de baas te komen. Loslaten en netjes afgeven komt later wel, eerst moet het fijn zijn om alles met de eigenaar te willen delen.

Gaat dit in huis allemaal goed, dan herhalen in de tuin. Laat hem ook eens 'per ongeluk' een speeltje in de tuin vinden en nodig hem uit ook daarmee bij je te komen. Is het een flostouw of een oude sok o.i.d. kun je er ook lekker even samen mee sjorren, wel voorzichtig met het jonge puppenlijf en -gebit! Ook dan mag hij de buit gewoon houden, het is immers nog geen apporteer oefening en dat je van een pup moet 'winnen' om te bewijzen dat je de roedelleider bent, is gewoon achterhaalde nonsens! Blijf de komende tijd doorgaan met van alles wat de pup bij je komt brengen een feestje te maken. Ook als het je nieuwe schoenen betreft of de haarborstel van je dochter! Eigen schuld, beter opbergen de volgende keer!

Na het wisselen van het gebit kun je met de jonge hond rustig aan wat meer sjoor spelletjes gaan doen. Let er wel op dat je zelf niet als een gek gaat schudden en trekken, het jonge hondenlijf, -gebit en -nek moeten nog wel ontzien worden! Je beweegt het speeltje gewoon rustig wat heen en weer, geeft een beetje mee en trekt het weer wat rustig naar je toe, de hond vermaakt zich toch wel! Laat het speeltje af en toe even los en nodig de hond, terwijl je rustig achteruit loopt, uit om het weer bij je te brengen. Onmiddellijk weer verder spelen, zo blijf je hem leren dat bij de baas brengen leuk is en verder spelen betekent. Al spelend kun je het speeltje ook eens weggooien en de hond weer uitnodigen het bij je te brengen. Altijd belonen door weer verder te spelen. Gebruik er niet het commando apport bij, want dat is voor veeeeel later! Ga niet te lang door, een paar keer achter elkaar en dan weer stoppen, want het moet leuk en spannend blijven voor de hond. Zeker bij onze Friese rassen wordt het alweer gauw te eentonig en je moet het spelletje eigenlijk beëindigen zolang het nog leuk is. Beëindig het spelletje gewoon door het speeltje los te laten en vrolijk mee te delen dat het voor nu weer 'klaaaaaar' is.

Over onze Friese rassen gesproken; waak ervoor om niet te gaan vergelijken met bijvoorbeeld de retriever van de buurman. Grote kans dat deze bovenomschreven trukendoos helemaal niet nodig heeft om zijn hond te laten apporteren. Sterker nog, mogelijk zal je de (ongevraagde) op- en aanmerkingen krijgen, want zijn hond apporteert gewoon van nature en hij leert juist weer dat trekspelletjes uit den boze zijn. Maar wees niet bang, van trekspelletjes wordt je hond niet hard in de bek, niet agressief en ook niet dominant. Het is gewoon een feestje om samen met de eigenaar te doen. En pas als dit helemaal enthousiast gaat en de hond keer op keer zijn speeltje opnieuw komt aanbieden, pas dan gaan we een voorzichtig beginnetje maken met het loslaten op cue (commando).

Maar daarover in een volgend artikeltje meer!

Carin Peters, Jachthondentraining Zeeland / In Control